

Ch ng 16

Anh v n t ng cô nh h i chuy n c n nhà kia, nh ng k t qu n m ngoài d oán, không ph i v y.

Cô và Thi u Ch n Vinh t ng nh n giúp vài a tr nghèo trong m t tr ng h c ngoài o. B n tr r t ngoan, tháng nào c ng vi t th cho h . T t v a r i b n tr g i th n, xin cô và Thi u Ch n Vinh g i cho chúng m t t m nh và r t hy v ng c g p cô và anh. Lúc y cô và Thi u Ch n Vinh nói trong th h i âm, r ng i khi chú Ti u Thi u ngh phép, nh t nh s n th m chúng ta, mang theo máy ch p hình, ch p th t nhi u hình r i ch b n tr l n lên xem l i.

“Có th cùng tôi i th m b n tr không, ch m t l n thôi, s không m t nhi u th i gian c a anh, anh r t gi ng Ch n Vinh, b n tr s không bi t âu...”, cô thì th m, “Tôi th t s không bi t ph i nói th nào v i chúng... n u tôi nói Ch n Vinh không còn n a... nh ng l i tàn nh n nh v y, ngay n b n thân tôi còn không th ch p nh n...”, cô cúi u nh ng không khóc, khóe mi ng còn kiên c ng kh nh ch lên, t o thành m t nét c i thê l ng.

Anh nhìn cô: “Cô c ng ôm m nhi u vi c quá y”.

“Chúng tôi v n nh b o tr chúng n t n i h c, nh ng bây gi ... dù sao tôi c ng quy t nh s giúp chúng h c ti p”, cô ng ng lên nhìn anh, “Ch phi n anh m t l n này thôi, tôi m b o sau này s không phi n anh n a, ây là l n cu i cùng”.

ôi m t en láy nhìn anh, nh ng không ph i là ánh m t c u kh n, c ng không có v áng th ng, ôi m t mang lu ng sáng trong v t, ôi m t ch n thu n tìm ki m s giúp . V n d anh c m th y cô áng th ng, nh ng có lúc cô l i khi n anh vô cùng b t ng .

Anh l ng im không áp.

C i và v trong ba ngày có chút m t, nh ng th i gian nh v y ch c n c g ng chút c ng r i. Hi u Tô không mang nhi u hành lý, nh ng l i mua khá nhi u d ng c h c t p nh gi y bút, sách tham kh o, không ng c ng ch t y túi du l ch l n. Khi xu ng máy bay l i còn ph i chuy n xe gi a tr i m a x i x , hành trình r t c c kh , ng xá g p gh nh, còn ph i qua hai l n thay l p. n g n bi n thì tr i ã t i, sau ó ph i lên thuy n m i ra c o. Tr i ang m a, sóng r t l n mà thuy n l i nh , cô b say sóng, nôn khá nhi u, nên ch có th qu trên thuy n không dám ng lên. Anh a cho cô chai n c, vì th ng xuyên ra bi n câu cá nên anh thích ng khá nhanh. Cô qu trên thuy n, n m ch t dây th ng, nôn lên nôn xu ng, vô cùng m t m i nh ng c ng không h i bao gi n.

S qu t c ng này c a cô c ng có ph n gi ng Ch n Vinh.

Mãi lâu sau thuy n m i n n i, có l ây là l n u tiên cô ng i thuy n qua bi n, chân ch m t r i mà v n còn lo ng cho ng không v ng, t a nh m t t c ng ang rung ng nh trên bi n. Trên c u có m t ng n òn chi u sáng nh ng h t m a ang r i, quay u l i nhìn m t bi n cách ó không xa mang m t màu en ánh.

B n tr c m theo òn bi n, d i s ch d n c a th y giáo ng c u ón h .

Th y giáo h Tôn, tu i còn tr , th t ra c ng ch là m t c u trai tr ch ng m i tám, m i chín tu i nên g p h c ng có ph n ng ng ngừng, ch tranh xách hành lý.

Có m t a tr kêu lên: “Chú Ti u Thi u!”. Hi u Tô gi t mình, quay u l i nhìn th y anh c i áp l i, còn a tay xoa u a nhóc, Hi u Tô th phào nh nhõm. B n tr b t u c i nói nh m t t chim nh vô cùng náo nhi t. M y cô bé g i Hi u Tô: “Ch Hi u Tô!”. M t cô bé l n h n nhón chân, nh giúp Hi u Tô che dù, th y cô bé nh th , Lôi V Tranh eo ba lô lên l ng, a tay ra nh n l y cái dù: “ anh”.

Trên ng i Hi u Tô r t tr m l ng, sau khi Thi u Ch n Vinh g p n n cô v n luôn nh v y, ch khi nói chuy n v i b n tr , cô m i có v ho t bát h n m t chút: “B n phía u là bi n, chúng tôi ch c ch n s không i l c âu, tr i m a th này còn ra ón chúng tôi làm gì?”.

Th y Tôn v n r t ng i ng n nói: “Hôm qua nh n c i n tho i nói hai ng i s n, h c sinh c bàn tán c ngày tr i, r i a nào c ng nh t nh òi i ón, tôi không khuyên c. V l i hai ng i t xa n ây, chúng tôi c ng nên i”. Chi c dù r t nh mà m a b t u n ng h t, có m t cô bé nói chân thành: “Ch Hi u Tô, ch xem chú Ti u Thi u t h t r i.”, thì ra dù trong tay anh nghiêng h t sang phía cô. Hi u Tô ng n ng i, còn anh v n m c m t bên vai t m, cô không bi t ph i làm sao m i c, cu i cùng do d m t lát, a tay gi l y cánh tay ang c m ô c a anh.

M y a tr c i khúc khích, có v r t vui khi nhìn th y hai ng i thân thi t nh v y.

Tr ng h c c xây l ng ch ng núi, ng lên núi ngo n ngoèo u n l n khó i, h u nh i b c nào tr t b c ó. Khó kh n l m m i n c kí túc xá h c sinh, m i ng i g n nh u t h t. Cái g i là kí túc xá h c sinh th t ra ch là m t c n phòng khá l n. Gi a phòng là m t t m g , trên u t m g có ng n òn vàng m m . Th y Tôn ng i ng n nói: “Chúng tôi có máy phát i n...”, l i ch a d t, òn ã v t t t.

B n tr b t c i, th y Tôn ng trong bóng t i ang o não, nh ng v n m ng yêu: “Còn c i”.

M y a tr l i c i m lên, th y Tôn nói: “N m ngoái mua m t cái máy phát i n c , ch ng may b h ng, trên o l i không có ng i s a...”.

Lôi V Tranh b t máy l a lên, tìm c èn pin trong ba lô, th y Tôn c ng tìm c n n, nói: “Tôi xu ng b p un n c, b n tr c ng ch a t m, t th này d c m l nh”.

Lôi V Tranh h i: “Máy phát i n âu? Tôi i xem th ”. Hi u Tô hình nh c m th y l nên a m t nhìn anh, anh không nói gì n a.

Th y Tôn d n anh n ch máy phát i n. Lôi V Tranh c i áo khoác, r i x n tay áo, ki m tra k l ng: “H ng c ng không n ng l m”.

Vì th y Tôn ph i i un n c, nên Hi u Tô c m èn pin soi giúp Lôi Tranh V s a máy phát. Nhi u n m r i anh không ng n máy phát i n, l n tr c ch là trong phòng thí nghi m c a tr ng. C ng may anh v n ch a quên nguyên lý c b n, dây i n c ng không ph c t p l m. Vì góc chi u sáng c a èn pin có h n, ng xa m t chút s r ng không sáng, v y nên Hi u Tô cúi xu ng bên c nh anh, hai ng i g n nh ch m u vào nhau, ph i nh v y anh m i nhìn th y rõ các linh ki n bên trong. Kho ng cách g n, h i th c a cô nh nhàng tho ng bên tai, khi n vành tai anh t nhiên nóng b ng lên. H i th còn có h ng th m nhàn nh t, không ph i là n c hoa. Anh nghi ng ây là o giác, b i mùi d u tr t n ng, l ra không còn ng i th y gì khác m i úng.

V t l n n a gi ng h , tay đánh y d u, máy phát i n cu i cùng c ng làm vi c tr l i, èn trong phòng b t sáng, b n tr reo lên sung s ng.

Vào trong nhà, b n tr tranh nhau nói: “Chú Ti u Thi u gi i th t!”.

“Chú Ti u Thi u là bác s !”

“Bi t ch a b nh còn bi t s a máy phát i n!”

“L n lên cháu c ng mu n gi ng chú Ti u Thi u!”

Cô c ng quay l i m m c i, ánh èn vàng v t chi u lên khuôn m t, hai má h i ng h ng: “Tôi i l y n c cho anh r a tay”.

Không i anh nói gì thêm, cô ã i ra b p r i.

Th y Tôn un m t n i n c l n, cô múc m t gáo, pha thành n c m cho anh r a tay, sau ó giúp th y Tôn g i b n tr i t m. M y a tr u là con cái ng dân quanh vùng, t p trung trên o này h c, vì kho ng cách gi a các o khá l n nên có nhi u h c sinh m t tháng ch có th v nhà có m t l n. T vì c h c hành n sinh ho t n u ng u do th y Tôn lo li u. C ng may m n b n tr r t ngoan, t mình l y ch u, chia n c, x p hàng i t m.

Th y Tôn nh ng phòng cho h , còn mình ng chung v i h c sinh, n c i v n ng i ng n nh th : “D u t ng giá r i, máy phát i n ch dùng c m t lúc thôi, i ng s m i”.

Lôi V Tranh c ng h i khó x , c ng may th y Tôn c ng th y ng i, t hai bình n c nóng xu ng t, gãi gãi u r i nhanh chóng r i i.

Anh khóa c a, m ba lô l y túi ng và m n ra: “Cô ng trên gi ng i!”

Cô nhìn chỉ c gi ng n, th y Tôn ã thu d n s n, ch n g i r t s ch s , cô nói: “Tôi ng d i t”. Tuy ây là trên núi nh ng v n là ngoài o, h n n a tr i ang m a, m t tr t m t.

Anh nói: “Không sao, khi còn leo núi tôi v n th ng ng l u”, anh a cho cô túi ng còn l i, “Cô c n không? T i s r t l nh y”.

R a m t r a tay xong, anh li n chui vào túi ng . Ti ng m a ào ào, c n phòng ch ng khác nào m t con thuy n, còn nghe c c ti ng sóng bi n phía xa xa, lúc này trong phòng ch có m t ng n èn nh . Dù sao c ng l n l i c ngày tr i, nên c n m t m i nhanh chóng p n. Cô quay ng i, trong ch c lát ã nghe th y h i th u n.

Không lâu sau, tim èn trong èn l p l òe nh d n r i t t.

Có l chút d u th p ít i ã h t.

Không bi t vì sao anh không ng c, có l vì ti ng m a gió và sóng bi n bên ngoài, c ng có th vì l nhà, c ng có th vì ch ng có lý do gì, anh ch mu n hút m t i u thu c.

Trong phòng t i en nh m c, bên ngoài tr i c ng t i t m, gi a tr i t ch còn sót l i ti ng gió m a. Ti ng th c a cô nh nhàng, nh ng gi a ch ng âm thanh h n n ó v n có th nghe th y gi ng nh m t con mèo, hay con v t nh nào ó, ang hít th th t nh , ng r t say. êm yên t nh, dù bên ngoài m a gió d d i th nào, không khí trong phòng l i ng ng ng nh h phách.

Cu i cùng anh ng i d y, tìm trong ba lô bao thu c lá, ti ng b t l a kh kê, ng n l a bùng lên. Khi châm i u thu c c ng ng th i phá tan không gian tr m l ng này. Ánh l a lay ng t o chút ánh sáng nh t nhòa nh ng c h l i soi rõ cô ang say ng , mái tóc en xoắn trên g i, v ng lên g ng m t nghiêng nghiêng nh v ng tr ng gi a bi n kh i, tr ng n khó tin.

Anh t t b t l a, l ng l ng i hút thu c. Trong bóng t i không th nhìn th y i u thu c, nh ng khói thu c ng p vào ph i l i mang theo v ng nh d u. Bên ngoài là ti ng m a r i rào rào, o gi a bi n t o thành m t con thuy n nh , d p đ nh gi a sóng l n.

Ngày th hai m a dai d ng, ã th còn m a to h n hôm tr c. Hi u Tô d y khá s m, phát hi n Lôi V Tranh ã d y t lâu. Cô n nhà b p, th y th y Tôn ã nhóm l a, th là cô hào h ng ch y vào giúp n u b a sáng. Radio ang phát b n tin đ báo th i ti t, bão ang di chuy n v phía nam, c ng may tâm bão cách o r t xa, nên ây ch ch u chút nh h ng c a gió.

B n tr ánh r ng r a m t đ i mái hiên, b a sáng là cháo và cá chiên b t, dù Hi u Tô chiên cá b cháy nh ng b n tr v n n r t vui v , th y Tôn n món cá chiên b t b khét c ng c i ha ha. Hi u Tô ng i ngừng, g b ph n cháy bên ngoài ra: “Ch n cá thôi. Chiên cháy r i n vào không t t cho s c kh e”.

n xong b a sáng, cô l y d ng c h c t p và sách tham kh o ra, b n tr nhìn th y thì reo hò m ng vui nh c ngh T t.

M a càng lúc càng to, gió m i lúc m t m nh, th y Tôn s bão s di chuy n n g n, li n l y búa, inh và g b t ch p m a gió ra ngoài gia c l i c a s kí túc xá tr ng. Lôi V Tranh v n ang giúp th y Tôn nh ng nhìn th y Hi u Tô cúi ng i ôm t m g thì b c qua y cô ra: “ ây không ph i vi c c a ph n ”.

Anh ôm l y g ra ngoài, nhìn th y Tôn ngoài v a h ng m a v a óng inh, m t n a ngày m i làm xong.

C hai ng i u ph i d m m a, qu n áo t dính sát vào ng i, gió v a th i qua li n th y l nh th u x ng. Hi u Tô không bi t nhóm b p, nên vi c ó v n là do th y Tôn làm. Cô v ng v lúng túng mãi m i n u c m t n i canh g ng, th y Tôn không nói gì, còn Lôi V Tranh chau mày u ng h t. Cô r t hi m khi xu ng b p, nên nhìn anh v áy náy nói: “Canh g ng cay không?”.

Canh g ng ng nhiên ph i cay. Có i u còn kinh kh ng h n c món cá cháy bu i sáng.

N u c m tr a cô l i càng v ng v , anh th t s ch u không c li n nói: “ a t p d ây, cô ra ngoài i”.

Cô l ng ng i, c m giác nh v a nh n i u gì ó, nh ng cô không nói n ng gì, l ng l c i t p d a cho anh.

Th y Tôn ang nhóm b p, còn Hi u Tô ng bên c nh giúp m y vi c v t, a a a bát. K t qu Lôi V Tranh n u c b n món, c b n món u là cá, b n tr n h t s ch tr n, còn nói chú Ti u Thi u n u c m ngon quá, ch có cá c ng làm c ngon v y.

Hi u Tô c ng vui v chiêm l i: “Chú Ti u Thi u tài gi i nh t, n u c m r t ngon, ngon h n ch n u nhi u”.

M t cô bé c i: “Ch Hi u Tô không bi t n u c m à?”

Hi u Tô qu xu ng, t i c i nói v i cô bé: “Ch Hi u Tô còn có r t nhi u vi c không bi t làm, cho nên các em ph i h c cho t t, i các em h c n i h c, th c s , ti n s thì s bi t nhi u th h n ch Hi u Tô, tài gi i h n ch Hi u Tô, n lúc ó n l t các em d y ch ”.

Th y Tôn nhân ó nói: “ c r i, ph i vào h c thôi, các em vào phòng h c i”.

B n tr vào h c, nhà b p trong ch c lát yên t nh h n. Hi u Tô d n d p bát a r i ngâm trong b n n c. N c trong chum h t r i, th y Tôn th y v y li n mang ch u ra ngoài h ng. M a r t to, ch nghe th y ti ng gió th i ào ào và ti ng m a rì rào, cây c sau núi b gió r p v m t bên. Bên c nh b p có m t chi c thùng g , bên trên y m t cái ch u nh a, trong thùng là tôm. Tôm v a c g i n hôm qua, th y Tôn nh n u b a t i cho m i ng i, cô m ra xem

th , ai ng tôm ã ây m t ngày mà v n còn s ng, nh y lung tung, có m t con tôm nh y c ra ngoài. Cô nh b t l i, con tôm ã cong ng i nh y b t i, nh y th ng n góc t ng, cô u i theo r i t nhiên có m t bóng en nh y ra, v t qua chân cô, Hi u Tô gi t b n ng i, sau ó nhìn k thì ra là m t con mèo, nh y n ch p l y con tôm. Không ng tôm có m i nh n, có l mèo con ch p ph i li n kêu lên m t ti ng “meo” r i nh y tr ra, nghiêng cái u nh xúu ch m ch m nhìn con tôm. M t lúc sau, mèo con c n th n ti n l i g n, v n móng vu t ra th ch c con tôm, tôm c s c nh y b t lên, m i nh n âm trúnng vào m i mèo con, d a nó kêu lên, ch y n nép vào chân Hi u Tô, run lên b n b t.

Hi u Tô ôm mèo con lên, ó là m t con mèo lông en tr ng xen k , ngoan ngoãn cu n tròn trong tay cô, gi ng qu c u lông, kêu “meo meo”. Cô ch c mèo con: “Meo Meo, mày tên gì? Mày g y th này, hay là g i mày X ng S n i”. Mèo con có ôi m t to tròn lóng lánh n c, t a nh bi t nói.

Mèo con a l i h ng h ng, li m ngón tay cô, cô l p t c b t c i: “Ch n Vinh anh xem, áng yêu quá!”.

Anh không nói gì, có l cô th t s xem anh là Thi u Ch n Vinh, trên hòn o này.

Có l là vì quá yêu nên cô m i chìm m nh v y, t g t mình g t ng i.

Bên ngoài, tr i m a nh trút n c, ti ng m a d i vào tay, có c ti ng b n tr ang c bài, c theo gi ng không chu n l m c a th y Tôn: “Su i trên núi V Di ch y vòng quanh núi chuy n h ng chín l n, vì v y g i là núi C u Khúc. N c su i r t trong, có th nhìn th y cát á d i lòng su i...”, âm thanh hòa l n trong m a, nghe m h mà xa xôi. Hi u Tô nhìn mây mù b gió th i cu n thành t ng vòng, gi ng m t d i l a tr ng, cu n n âu t n ó. Cô không kh i lo l ng: “Ngày mai không v c thì sao?”.

M a to th này, ch s không có thuy n.

Cô t nhiên c i v i anh: “N u không v c, chúng ta l i thêm vài ngày v y”.

Tr c ây cô lúc nào c ng n c m t ngân ng n, th t ra cô c i r t p, gi ng nh a tr có khuôn m t xinh p mà ngậy th t a ánh sao r i xu ng r i l ng l ng l i trong tim. Bên ngoài ch có ti ng m a gió hòa l n vào nhau n ào, g n nh bi n hòn o thành m t th gi i khác.